

φορὰς κατέστη, πρὶν τοῦτον ἀπαλλαγῆναι τῆς ἀρχῆς καὶ
 4 τῶν πεπραγμένων εὐθύνας ὑποσχεῖν. καὶ γὰρ τοι, ὦ
 ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὴ ἐκέλευν δίκην οὐ δέδωκεν,
 ὁμοίαν καὶ νῦν τὴν ἀρχὴν κατεστήσατο, ὅστις πρῶτον
 μὲν τέτταρα ἔτη ἀνέγραψεν, ἔξον αὐτῷ τριάκοντα ἡμε-
 ρῶν ἀπαλλαγῆναι· ἔπειτα διωρισμένον ἐξ ὧν ἔδει ἀνα-
 γράφειν, αὐτὸν ἀπάντων κύριον ἐποιήσατο, καὶ ὅσα
 <οὐδεὶς πώποτε> διαχειρίσας μόνος οὗτος τῶν ἀρξάν-
 5 τῶν εὐθύνας οὐκ ἔδωκεν, ἀλλ' οἱ μὲν ἄλλοι τῆς αὐτῶν
 ἀρχῆς κατὰ πρυτανείαν λόγον ἀποφέρουσι, σὺ δέ, ὦ Νι-
 κόμαχε, οὐδὲ τεττάρων ἐτῶν ἠξίωσας ἐγγράψαι, ἀλλὰ
 μόνῳ σοὶ τῶν πολιτῶν ἐξεῖναι νομίζεις ἄρχειν πολὺν
 χρόνον, καὶ μήτε εὐθύνας διδόναι μήτε τοῖς ψηφίσμασι
 πείθεσθαι μήτε τῶν νόμων φροντίζειν, ἀλλὰ τὰ μὲν
 ἐγγράφεις τὰ δ' ἐξαλείφεις, καὶ εἰς τοῦτο ὕβρεως ἤκεις
 ὥστε σαυτοῦ νομίζεις εἶναι τὰ τῆς πόλεως, αὐτὸς δημό-
 6 σιος ὢν. ὑμᾶς τοίνυν χρὴ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἀναμνη-
 σθέντας καὶ τῶν προγόνων τῶν Νικομάχου, οἵτινες ἦσαν,
 καὶ οὗτος ὡς ἀχαρίστως ὑμῖν προσενήνεκται παρανομή-
 σας, κολάσαι αὐτόν, καὶ ἐπειδὴ ἐνὸς ἐκάστου δίκην οὐκ
 εἰλήφατε, νῦν ὑπὲρ ἀπάντων γοῦν τὴν τιμωρίαν ποιή-
 σασθε.

7 Ἴσως δέ, ὦ ἄνδρες δικασταί, ἐπειδὴν περὶ αὐτοῦ μη-
 δὲν δύνηται ἀπολογεῖσθαι, ἐμὲ διαβάλλειν πειράσεται.
 τότε δὲ περὶ τῶν ἐμῶν τούτῳ ἀξιῶ πιστεύειν ὑμᾶς, ὅπο-
 ταν ἀπολογίας ἐμοὶ δοθείσης μὴ δύνωμαι ψευδόμενον
 αὐτὸν ἐξελέγξαι. ἐὰν δ' ἄρα ἐπιχειρῇ λέγειν ἅπερ ἐν τῇ
 βουλῇ, ὡς ἐγὼ τῶν τετρακοσίων ἐγενόμην, ἐνθυμείσθε
 <ὅτι ὑπὸ> τῶν τοιαῦτα λεγόντων ἐκ τῶν τετρακοσίων
 πλεῖν ἢ χίλιοι γενήσονται· καὶ γὰρ τοὺς ἔτι παῖδας
 ὄντας ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ καὶ τοὺς ἀποδημοῦντας οἱ